

The Pain

הַסְטָלְגִיטִים פּוֹנִים לְסְטָלְגִיטִים
וְכֵן נוֹלְדֵת לְאֵתָה דְמָעָה. כְּאֵב נְצוּר
אֶגוּר בְּסֵלַע שָׁנִים רַבּוֹת כָּל כֶּן,
עַד שֶׁהוּא נֶגֶר כְּדָם לְאֶרֶץ הָעֵמוּד,
נוֹטֵף לְסֵלַע הַמַּמְתִּין בְּסִבְלָנוּת,
קוֹלֵט וְנִבְנָה מִמֶּנּוּ.

The stalactites turn into stalagmites
and so in its own slow time a tear is born. Pain locked
gathered in the rock for so many years,
until it flows like blood along the length of the column,
dripping on the rock that patiently waits,
absorbing and being formed.

זֶה הַכְּאֵב הָאֲצוּר בְּתוֹכֵנוּ.
דְּמָעָה אֵינָה נוֹבְעֵת כְּמַעְיָן,
שָׁנִים רַבּוֹת הִיא מְזַדְדֶּכֶת בְּנוֹ
בְּלֵילוֹת קָשִׁים וּבִודְדִים
וְנוֹצֵרֶת מֵהֶם
דְּמָעָה
אֶחָת
הַנוֹשֶׁרֶת לְעֶפֶר הַקָּשֶׁה
מִמֶּנּוּ יֵצֵא פֶרַח הַסֵּלַע
וְאוּלַי גַּם תְּבוֹא הַיְשׁוּעָה.

This is the pain that is stored within us.
A tear does not flow like a spring,
for many years it distils within us
through hard and lonely nights
during which is shaped
a tear
just one
that falls on the hard soil
from which sprouts the rock flower
and perhaps salvation will also come.

Rayah Harnick
Translated by Rabbi Steven Sager